

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑԻ
ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻՎ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Մայիս 10, 2020

SUNDAY, May 10, 2020

9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

ՃԱՇՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆ

Յովհաննէս 7:14-23

Տօնակատարութեան կէսին Յիսուս տաճար ելաւ եւ ուսուցանում էր: Հրեաները զարմանում էին ու ասում. «Սա ինչպէ՞ս գիտէ Գրուածքները, քանի որ բնաւ չի սովորել»: Յիսուս նրանց պատասխան տուեց ու ասաց. «Իմ ուսուցումն իմը չէ, այլ՝ նրանը, ով ինձ ուղարկեց: Եթէ մէկը ուզում է նրա կամքը կատարել, կիմանայ այս ուսուցման մասին, թէ Աստծո՞ւց է արդեօք, թէ՞ ես ինքս ինձնից եմ խօսում: Ով ինքն իրենից է խօսում, իր համար է փառք փնտռում, իսկ ով փնտռում է նրա՛ փառքը, ով իրեն ուղարկել է, նա ճշմարիտ է, եւ նրա մէջ սուտ բան չկայ: Օրէնքը ձեզ Մովսէսը շտուե՞ց, բայց ձեզնից ոչ ոք Օրէնքը չի կատարում: Ինչո՞ւ էք ուզում ինձ սպանել»:

Ժողովուրդը պատասխան տուեց ու ասաց. «Քո մէջ դեւ կայ, ո՞վ է ուզում քեզ սպանել»: Յիսուս պատասխան տուեց նրանց ու ասաց. «Մի գործ արեցի, եւ ամենքդ զարմացել էք: Մովսէսը դրա համար ձեզ տուեց թիփատութիւնը (թէւս այդ ոչ թէ Մովսէսից էր, այլ՝ հայրերից): Եւ շաբաթ օրով մարդ էք թլփատում: Իսկ ես արդ, եթէ մարդը շաբաթ օրով թլփատում է, որպէսզի Մովսէսի Օրէնքը չխախտուի, իմ վրա՞յ էք բարկացած, որ շաբաթ օրով մի ամբողջ մարդ բժշկեցի: Աչքերիդ երեւացածի պէս մի՛ դատէք, այլ ուղի՛ դ դատաստան արեք»:

GOSPEL READING

John 7:14-23

Now about the middle of the feast Jesus went up into the temple and taught. And the Jews marveled, saying, “How does this Man know letters, having never studied?”

Jesus answered them and said, “My doctrine is not Mine, but His who sent Me. If anyone wills to do His will, he shall know concerning the doctrine, whether it is from God or *whether* I speak on My own *authority*. He who speaks from himself seeks his own glory; but He who seeks the glory of the One who sent Him is true, and no unrighteousness is in Him. Did not Moses give you the law, yet none of you keeps the law? Why do you seek to kill Me?”

The people answered and said, “You have a demon. Who is seeking to kill You?”

Jesus answered and said to them, “I did one work, and you all marvel. Moses therefore gave you circumcision (not that it is from Moses, but from the fathers), and you circumcise a man on the Sabbath. If a man receives circumcision on the Sabbath, so that the law of Moses should not be broken, are you angry with Me because I made a man completely well on the Sabbath? Do not judge according to appearance, but judge with righteous judgment.”

ԱՂՕԹՔ

Գրեց՝ Յովնան Արք. Տերտերեան

Էջմիածի՛ն, անուն նուիրական, անջնջելի արձագանգ, քանզի դարերու բովէն հասած անթիւ հոգիներու ծալքերու մէջ անդադրում աղօթք եւ դարձած, որուն մէջ կը տեսնեմ պատկերը Աստուծոյ: Ու նոյն պատկերը կը դարձնեմ քաղցրատեսիլ պատկերը հոգիիս: Հայ մարդը մանրակերտն է ու որդեգիրը Միածնաւէջ Սբ. Էջմիածնի, ո՛վ ամենախնամ Աստուած իմ սուրբ նախնեաց:

Ընդունարան Աղօթից Աստուած մշտնջենական. ամէն աղօթասացներուն հետ այս պահուն քաղցր աղօթք ու խոնարհ սիրտ մը Քեզի կը դիմէ ու Քու լոյսին մէջ կ'ուզէ ընկղմել իր հոգին: Ընդունէ քաղցրութեամբ աղօթքն իմ անկատար եւ Քու մաքրագործող օրհնութեամբ, թող որ իմ հոգին լեցուի Անկողոպտելի Քու բարութեամբ:

PRAYER

By Archbishop Hovnan Derderian

Etchmiadzin, a sacred place, where I see the image of God, a place turned into prayer from the depth of centuries; prayers passed on through innumerable souls that have passed through the sacred place where Christ, “The Only Begotten Descended.” O Lord, make

this sacred place where Your Only Begotten Son descended into a blessed icon in my soul and in every Armenian’s heart.

Receiver of prayers, O Eternal God, in as much as many prayers weave your crown, at this moment a sweet prayer and a humble heart beseeches you and wishes to be engulfed by your light. Hear our prayers, O Lord, and make our soul the unassailable spiritual treasury of Your Goodness.

ՏՕՆ ԵՐԵՒՄԱՆ Ա. ԽԱՉԻ

Այս տօնը Երուսաղէմում Սբ. Խաչի նշանի երեւման յիշատակն է: 351 թուականին, ցերեկուայ ընթացքում Գողգոթայից մինչեւ Ձիթենեաց լեռը երկնքում երեւում է մի լուսէ Խաչ: Այդ զարմանահրաշդէպքի մասին Երուսաղէմի Կիւրեղ եպիսկոպոսը նամակ է գրում Կ. Պոլսի Կոստանդիանոս կայսերը՝ այդ զարմանալի երեւոյթը համարելով իբրեւ ուղղափառ դաւանութեան ճշմարտութեան ապացոյց: Այդ պատճառով էլ Կիւրեղ Երուսաղէմացին յորդորում է Կոստանդիանոս կայսերը հրաժարուել արիոսականներին պաշտպանելուց: Երուսաղէմի Կիւրեղ եպիսկոպոսի այդ նամակը թարգմանուել է հայերէն եւ ամէն տարի ընթերցում է Սբ. Խաչի երեւման տօնին: Հայ Առաքելական Եկեղեցին Սբ. Խաչի տօնը տօնում է Ջատիկից 28 օր յետոյ: Սբ. Յարութեան տօնի շարժականութեան պատճառով Սբ. Խաչի երեւման տօնը կարող է տատանուել ապրիլի 19-ից մինչեւ մայիսի 23-ը: (Աղբյուրը՝ www.araratian-tem.am)

APPARITION OF THE HOLY CROSS

This feast day always occurs on the fifth Sunday of Quinquagesima, which is a Latin term meaning “fifty” and is used to designate the fifty-day period between Easter and Pentecost.

In the year 351 A.D., a miracle related to the cross of Christ occurred. The countryside around Jerusalem is made up of hills and valleys. One can look from the Old City walls by the Golden Gate where Christ entered the city on Palm Sunday, across to the Mount of Olives.

In the sky above this countryside a huge cross appeared one day over Mt. Zion. It was seen stretching from the Mount of Olives to Golgotha (a distance of approx. 1½ miles). It appeared in the afternoon and was visible to everyone in the area in both Christian and non-Christian.

Nowadays we sometimes see sky-writing done by airplanes and it certainly makes us marvel. (Ask students if any of them have seen sky-writing or know what it is.) Think of what it must have been like to see God’s work in the sky over 1600 years ago! The miracle affected everyone. Christians were strengthened in their faith, and many non-believers were converted as a result of this glorious sight.

There is historical proof of this event; a famous letter pertaining to it is preserved by the Armenian Church. The presiding Archbishop of Jerusalem, Guregh, wrote to Emperor Constantine II of Constantinople telling him of this great miracle. Constantine II, a Christian, who was at the time in danger of following the teachings of a heretic named Arius, and thereby causing a possible split in the church, received this letter. His faith was renewed.

ԱՆԵԿԿԼ ԳԻՍ ՓՈՂՈՅՑ

Հաւատացեալ մը ամէն Կիրակի առաւօտ եկեղեցի կ'երթար եւ կէսօրէն վերջ փողոցը կ'ելլէր թերթիկ բաշխելու: Կիրակի օր մը, օդը շատ անձրեւոտ էր եւ վաճառականը շատ յոգնած ըլլալով իր սենեակին մէջ կը հանգչէր: 'Դուռը, քիչ վերջ կամաց մը գարնուեցաւ: Իր 11 տարեկան տղան էր: Երբ ներս մտաւ հարցուց. «Հայրիկ, այսօր ինչո՞ւ թերթիկ բաշխելու չես երթար»: Հայրը, «Տղաս չե՞ս տեսներ անձրեւը շատ սաստիկ է»: Տղան՝ մանկական պարզութեամբ. «Հայրիկ, երբ որ անձրեւ կու գայ Աստուած հոգիները չի՞ փրկեր», ըսաւ: Հայրը քիչ մը կարմրած այս անակնկալ եւ կտրուկ հարցումին պատասխանեց. «Տղաս երբ օդը անձրեւոտ է, փողոցը շատ մարդ չըլլար եւ ես ալ շատ յոգնած կը գգամ»:

Տղան ժպիտով մը. «Հայրիկ, ես կրնա՞մ քու տեղդ երթալ եւ թերթիկ բաշխել»: «Տէրը օրհնէ քեզ տղաս, երբ որ մեծնաս հօրդ գործը դուն պիտի շարունակես»: Այսպէս ըսելով երբ սիրելի գաւկիին գլուխը կը շոյէր, տղան կրկնեց «Հայրիկ, վստահ եղիր որ երբ մեծնամ գործդ պիտի շարունակեմ բայց ես հիմա երթալ կ'ուզեմ, անձրեւանոցս հագնիմ, հովանոցս ալ կ'առնեմ չեմ թրջուիր: Հայրիկ, թերթիկները տուր»: Հայրը անոր սաստիկ փափաքը տեսնելով, պզտիկ ծրար մը թերթիկ տուաւ, վերջը ըսաւ. «Տղաս զգուշութեամբ բաշխէ եւ երբ լմնցնես տուն եկուր»: Տղան ուրախութեամբ գնաց:

Անձրեւը շատ սաստիկ էր: Փողոցները ամայի էին, եւ պաղ: Մուտքը կոխելու վրայ էր, տղան չէր ուզեր թերթիկները չլմնցած իր տունը դառնալ: Վերջապէս ինքնիրեն ըսաւ. «Քանի որ մարդիկ այս փողոցները չեն գար, ես անոնց երթալու եմ»: Եւ այսպէս մօտիկ սրճարանը երթալով կրցաւ թերթիկները բաշխել, ձեռքը միայն թերթիկ մը մնացած էր: Կ'ուզէր ան ալ մէկու մը տալ եւ վերջը տուն երթալ: Ի՞նչ ընելու էր: Վերջապէս մօտեցաւ տան մը եւ կամացուկ մը դուռը գարկաւ: Ներսէն ձայն մը եկաւ. «Ո՞վ է այդ»: Տղան կը

սպասէր որ դուռը բացուի եւ թերթիկը տայ: Մէկ երկու վայրկեան վերջ նորէն դուռը գարկաւ: Նորէն ձայնը աւելի կոշտ կերպով կրկնուեցաւ «Ո՞վ է այդ»: Տղան երբ երրորդ անգամ դուռը գարկաւ, խոժոք կին մը ջղայնացած դուռը բացաւ: Տղան ֆաղցր ժպիտով մը, «Տիկին, կը ներե՛մ որ ձեր հանգիստը խանգարեցի, ձեզի աւետարանին ուրախութիւնը եւ փրկութիւնը բերած եմ» ըսելով վերջին թերթիկը երկնցուց անոր եւ անյայտացաւ:

Շաբաթ մը վերջ, Կիրակի իրիկունն է եւ թերթիկ բաշխող վանառականը իր տղուն հետ միասին իրենց եկեղեցին են: Հայրը իր սովորութեանը համեմատ ժողովուրդը վեր կը հրամցնէր անոնց տեղ ցուցնելով: Մէկ երկու երգ եւ աղօթքէն վերջ հովիւր ըսաւ. «Պաշտամունքէն առաջ կ'ուզէի պատեհութիւն տալ վկայութեան եւ փառաբանութեան. կա՞յ արդեօք ձեր մէջ մէկը որ կ'ուզէ տիրոջ շնորհիւն մասին վկայել». անմիջապէս ծեր կին մը երեսին վրայ Աստուածային փայլ մը ունենալով ոտքի ելաւ, եւ սկսաւ Տէրը փառաւորել այս խօսքերով. «Փա՛ռք Տիրոջ, ես արժանի չեմ Անոր շնորհքը պատմելու: Անցեալ Կիրակի իրիկունն ես մեծ նեղութեան մը մէջ էի եւ կ'ուզէի անձնասպան ըլլալ: Օդը շատ անձրեւոտ էր, ես թշուառ եւ չափազանց յուսահատ էի: Ինձի միայն մէկ ֆամբայ կ'երեւար այս անտանելի վիճակէն ազատելու ան ալ չուանը վիզս նետել եւ խեղդամահ ըլլալ էր: Ճիշդ այս պահուն դուռը գարնուեցաւ, թէպէտ ձայն տուի բայց տեղէս չելայ, սպասելով որ եկողը երթայ եւ ես կարենամ նպատակս ի գործ դնել, կեանքիս վերջ մը տալ: Բայց դուռը շարունակ գարնուեցաւ, եւ երբ դուռը բացի հագիւ 12 տարեկան ֆաղցր ժպիտով անուշիկ մը ձեռքս Աւետարանի թերթիկ մը տուաւ եւ անյայտացաւ: Երբ մի ֆանի տողեր կարդացի չէի կրնար արցունքներս զսպել: Տեսայ որ Աստուած տակաւին ինձի պէս անմխիթարը կը սիրէ: Ծունկի եկայ, մեղաւոր եւ յուսահատ սիրտս Տէրոջ տուի, Տէրը զիս նոր ստեղծուած մը ըրաւ: Սիրտս ուրախութեամբ լեցուեցաւ, հիմա Տիրոջը ձրի շնորհքովը փրկուած եմ: Փառք Անոր Սուրբ անուան»:

Վաճառականին տղան կամաց մը փսփսաց իր հօր «Այս կինն էր վերջին թերթիկս առնողը»: Հայրը հասկցաւ որ Տէր Յիսուսն էր որ առաջնորդած էր իր տղան կորսուած ոչխար մը փարախը առաջնորդելու:

Այսօր ալ շատեր կան մոլորած, կորսուած եւ յուսահատ, որ Աւետարանի փրկութեան աւետիսին կը կարօտին: Զե՞ս ուզեր Աւետարանի թերթիկ մը տանիլ: Վաղը կարելի է ուշ կ'ըլլայ: *Այսօր այսօր* գործէ Յիսուսի համար: Մեր Տէր Յիսուսը ուրիշներու միջոցաւ կը յայտնուի եւ կ'ուզէ ինչ առաջնորդել նշմարիտ ֆանապարհը, բայց դուն որքանով պատրաստ ես մտիկ ընելու Աստուծոյ խօսքը, Դժբախտաբար դուն այս կնոջ մը պէս մեր ականջները փակած ես եւ չես ուզեր մտիկ ընել: Իսկ, դուն ով անապաշխար հոգի, թերեւս դուն ալ այս կնոջ մը պէս յուսահատ վիճակի մէջ ես, **ձախորդութիւններ, նեղութիւններ, ցաւեր, հիւանդութիւններ** ինչ շրջապատած են եւ կեանքը ինչպէս համար իր համն ու արժէքը կորսնցուցած է, ինքզինքն ամենէն թողուած ու լքուած կը զգաս եւ ա'լ ապրիլ չես ուզեր, թերեւս ալ՝ այս կնոջ պէս կը խորհիս անձնասպան ըլլալով կեանքիդ վերջ դնել: Բայց զգո՛յշ կեցիր վայրկեան մը եւ մի՛ մոռնար թէ որքան ալ ինքզինքն մեկուսացած զգաս, Մէկը կայ որ տակաւին կը սիրէ ինչ, Ան ինչպէս շատ մօտ է, քան քովդ կայնիր է, եւ Իր ձեռքերը երկնցուցած կ'ուզէ ինչ բռնել եւ վեր վերցնել, միտքարել ինչ եւ ամոքել քո ցաւերդ: Անկա Տէր Յիսուս Գրիստոսն է որ ըսաւ. «Ահա մինչեւ աշխարհիս վերջը ես ձեզի հետ եմ»: Ուստի դուն ալ ձեռքերդ Անոր երկարէ եւ ըսէ. «Ո՛վ Տէր, ողորմէ ինձի մեղաւորիս» եւ ուրախութիւն եւ խաղաղութիւն պիտի ունենաս, հիմա՛ Անոր յանձնուէ:

Story

The Little Boy

Sally jumped up as soon as she saw the surgeon come out of the operating room. She said: “How is my little boy? Is he going to be all right? When can I see him?”

The surgeon said, “I’m sorry. We did all we could, but your boy didn’t make it.”

Sally said, “Why do little children get cancer? Doesn’t God care any more? Where were you, God, when my son needed you?”

The surgeon asked, “Would you like some time alone with your son? One of the nurses will be out in a few minutes, before he’s transported to the university.”

Sally asked the nurse to stay with her while she said good-bye to son. She ran her fingers lovingly through his thick red curly hair.

“Would you like a lock of his hair?” the nurse asked.

Sally nodded yes. The nurse cut a lock of the boy’s hair, put it in a plastic bag and handed it to Sally. The mother said, “It was Jimmy’s idea to donate his body to the university for study. He said it might help somebody else. “I said no at first, but Jimmy said, ‘Mom, I won’t be using it after I die. Maybe it will help some other little boy spend one more day with his Mom.’” She went on, “My Jimmy had a heart of gold. Always thinking of someone else. Always wanting to help others if he could.”

Sally walked out of Children’s mercy Hospital for the last time, after spending most of the last six months there. She put the bag with Jimmy’s belongings on the seat beside her in the car. The drive home was difficult. It was even harder to enter the empty house. She carried Jimmy’s belongings, and the plastic bag with the lock of his hair to her son’s room. She started placing the model cars and other personal things back in his room exactly where he had always kept them. She laid down across his bed and, hugging his pillow, cried herself to sleep.

It was around midnight when Sally awoke. Laying beside her on the bed was a folded letter. The letter said:

“Dear Mom,

I know you’re going to miss me; but don’t think that I will ever forget you, or stop loving you, just ’cause I’m not around to say I LOVE YOU. I will always love you, Mom, even more with each day. Someday we will see each other again. Until then, if you want to adopt a little boy so you won’t be so lonely, that’s okay with me. He can have my room and old stuff to play with. But, if you decide to get a girl instead, she probably wouldn’t like the same things us boys do. You’ll have to buy her dolls and stuff girls like, you know. Don’t be sad thinking about me. This really is a neat place. Grandma and Grandpa met me as soon as I got here and showed me around some, but it will take a long time to see everything. The angels are so cool. I love to watch them fly. And, you know what? Jesus doesn’t look like any of his pictures. Yet, when I saw Him, I knew it was Him. Jesus himself took me to see GOD! And guess what, Mom? I got to sit on God’s knee and talk to Him, like I was somebody important. That’s when I told Him that I wanted to write you a letter, to tell you good-bye and everything. But I already knew that wasn’t allowed. Well, you know what Mom? God handed me some paper and His own personal pen to write you this letter. I think Gabriel is the name of the angel who is going to drop this letter off to you. God said for me to give you the answer to one of the questions you asked Him ‘Where was He when I needed him?’ “God said He was in the same place with me, as when His son Jesus was on the cross. He was right there, as He always is with all His children.

Oh, by the way, Mom, no one else can see what I’ve written except you. To everyone else this is just a blank piece of paper. Isn’t that cool? I have to give God His pen back now. He needs it to write some more names in the Book of Life. Tonight I get to sit at the table with Jesus for supper. I’m, sure the food will be great.

Oh, I almost forgot to tell you. I don't hurt anymore. The cancer is all gone. I'm glad because I couldn't stand that pain anymore and God couldn't stand to see me hurt so much, either. That's when He sent The Angel of Mercy to come get me. The Angel said I was a Special Delivery! How about that?

Signed with Love from: God, Jesus & Me.”

Mother's Day

5/1/2020

Mother's Day is a special day celebrated by all mothers. Mothers dedicate their lives to their children and family. On the occasion of Mother's Day, all children in various parts of the world express their gratitude and love towards all mothers. A mother gives birth, nourishes a child and shows love, care and dedication all the days of her life. We in return, show our love and respect towards our mothers by celebrating this special day.

A mother's love is as deep as the ocean. She knows how we feel and what we need without us uttering a single word.

We as Armenians join all others in the world to celebrate our mothers. Our mothers, have given and continue to give sacrificial love to all of us without any expectations in return.

We show special love and honor to all the mothers in our community for their dedication to their families as well as the St. Kevork Church family.

Happy Mothers Day!

**With Blessings,
Fr. Mashdots Keshishian
Parish Priest**